

AMERICAN WRITERS LESSONS

by Sam Abrams

written by Alfred Carol

Notes sobre Benjamin Franklin	2
Notes sobre Emily Dickinson	4
Notes sobre Edith Wharton.....	8
Notes sobre Robert Frost	12
Notes sobre Toni Morrison.....	16
Notes sobre William Carlos Williams.....	19

31-1-91
a.carol

Notes sobre Benjamin Franklin
Lliçó de Sam Abrams
a l'IEN de Barcelona el 31-1-91

Elements de la seva vida

1711 lectura d'assajos dels anglesos Adison i Steel que l'impressionen mol i que influiran en la seva obra.

El mètode d'aprenentatge utilitzat per BF consistia a agafar una gran obra, fer-ne una versió en vers i després, sense mirar l'original, tornar-ne a fer la versió en prosa.

1727 publica la "Pennsylvania Gazette"

1731 funda la "The library Company", primera biblioteca popular dels USA.

BF no feia pagar drets per l'explotació dels seus invents.

funda "The and Philosophical Society", una mena d'Ateneu.

1746 Experiment amb l'electricitat

1751 Publica "Experiments and observations in electricity", inventa la majoria del vocabulari elèctric que encara s'usa actualment.

1752 Fa els experiments de l'estel i la clau per demostrar qui hi ha electricitat a l'atmosfera.

Va ser molt temps defensor de l'imperi britànic.

1768 Coneix Voltaire.

1776 Funda a Pensylvania una societat per l'abolició de l'esclavitud.

Obra Literària

Escriu sobre multitud de temes: malària, càncer, astronomia, globus, magnetisme, demografia, sons.

- Epígon de la il·lustració: el món es pot perfeccionar!
 - .creu en el gran paper dels sentits pel coneixement
 - .promou l'empirisme contra el misticisme
 - .paper cabdal de la raó

Totes aquestes idees xocaven amb el credo del protestantisme calvinista dominant
BF malda per la creació d'un simbolisme civil que sigui l'equivalent / contrapartida de la moral calvinista. El seu programa te 3 punts:

- . Importància del triomf econòmic i material
- . Importància de la regeneració moral
- . Interès en el progrés de la societat

En l seva obra utilitza molt la ironia i la sàtira.

Les millors obres son l'autobiografia i l'Almanach

Fonts literàries:

L'Autobiografia utilitza diversos models literaris:

- Forma de la novel·la picaresca utilitzada en una obra de moral antipicaresca. El "pícaro" triomfa dels obstacles i esdevé una persona formal.
- Les Al·legories religioses com ara el "Pilgrim's progress" de John Banyan. L'autobiografia es pot llegir en clau al·legòrica, tal personatge seria la mentida, tal altre la temptació, etc.
- Hagiografia i vides exemplars
- Tractats educatius de moda a l'edat mitjana, exemple: "Lord Chesterfield" amb les seves cartes a un fill il·legítim, les cartes de Mme. de Sevigne...

Trets d'estil:

- La senzillesa de la prosa puritana + la tradició de la prosa anglesa del XVII (Fielding, etc.) per compensar.

- L'obra està escrita en primera persona, però de fet s'estableixen diferents plans: el narrador, l'heroi de jove, l'heroi de gran, l'escriptor (fent comentaris literaris sobre l'obra en curs), el FB ja esdevingut personatge de llegenda.

Aquesta multiplicat correspon a la complexitat de BF en el qual es poden distingir diferents personalitats que podrien correspondre als diferents pseudònims utilitzats: el "poor Richard" de l'Almanach va de pagès, el "silent dogood" dels assajos va de lletrat, etc.

Malgrat que doni una imatge optimista i confiada, es pot sospitar que de fet era nihilista i desconfiat (això es veu més a l'Almanach)

Notes sobre Emily Dickinson
Lliçó de Sam Abrams
a l'IEN de Barcelona el 14-2-91

Elements de la seva vida

-1830 neix a Amherst, que es un lloc de molt pas. Família molt religiosa. Te dos germans:

Lavinia, la germana petita.
un germà gran.

Els pares es cuiden dels fills però no demostren gran afecció.

- 1847 Entra a una universitat molt religiosa. El sentiment religiós d'ED no s'avé amb el que domina a la universitat. Hi ha controls periòdics de religiositat. Finalment, al cap d'un any, Emily no ho pot aguantar més i deixa la universitat.

- Llegeix poemes d'Emily Brontë. Les seves altres lectures son: Shakespeare, la Bíblia - versió King James -, Keats, Robert Browning, George Eliot i els escriptors d'himnes com ara Watts i ...

- 1850 Escriu el primer poema conegut.

- 1858 Comença a fer quaderns amb els seus poemes a base de relligar-los amb cintes.

- Durant la seva vida fa uns pocs viatges: a Washington, a Boston, a Filadèlfia. A Filadèlfia escolta els sermons del Rev. Wadsworth que l'impressionen. Inicia una correspondència amb Wadsworth i fins i tot el visita en algun moment.

- es publiquen 5 poemes en el diari "Springfields".

- 1862 escriu a Thomas Higginson, el qual, encara que no entén els seus poemes, els troba remarcables i l'encoratja a continuar escrivint sense publicar.

- 1865 Gran creativitat durant la guerra civil. A partir d'aquest moment no surt més enllà del jardí de casa i es vesteix sempre de blanc.

- 1885 Mor una amiga escriptora, Helen, que l'apreciava literàriament i volia fer que publicqués.

- 1886 Mor Emily Dickinson.

- Lavinia remenant pela armaris troba una capsa amb els 1700 poemes que havia escrit Emily Dickinson

- 1890 Es publica un tria de poemes editada per Higginson. Tan aquesta tria com les que segueixen poc després, estan molt manipulades per tal d'adaptar les extravagàncies sintàctiques i tipogràfiques d'Emily - guionets, etc.

- 1891, 2ª antologia. - 1896, 3ª antologia. Totes amb molt d'èxit.

- 1914 Els manuscrits cauen en mans d'una neboda que intenta publicar una versió "original" dels poemes però li falta preparació tècnica.

- 1955 Per fi, publicació d'una visió fidel després de 10 anys de treball de reconstrucció per part del senyor Thomas Johnson.

- 1958 Publicació de les cartes.

Obra Literària

Motivacions

Es construeix a partir de tres temes vitals en els quals ED sentia una privació o mancança:

- Manca de fervor religiós. Ja s'ha dit que el seu sentiment religiós no encaixava amb els convencionalismes. Això li va crear problemes i com un neguit de culpa respecte els seus pares.
- Manca d'afecció: No va tenir cap relació amorosa satisfactòria. Les relacions amb els seus pares sembla ser que foren un poc distants i no fou fins que la seva mare es posà malalta que es pogué establir una intimitat d'una certa tendresa entre les dues dones.
- Manca en la projecció literària. En aquest aspecte Emily volia i dolia. Li hauria agradat que la seva obra sortís i es llegís però, certament, li haurien dolgut les crítiques desfavorables.

Va compensar aquestes mancances amb la creació poètica.

S'aprecien clarament dues èpoques:

- 1ª època, del 1850 al 1861-62, en la qual la seva obra segueix unes pautes més tradicionals i existeixen unes aspiracions i temptatives de publicar.
- 2ª època, del 1862 endavant, en la qual s'aparta decididament dels camins convencionals en mètrica, rítmica i sintaxi. D'alguna manera passa de tot i de tothom, ja no té interès en publicar i cada vegada es retreu més. Emily Dickinson esdevé el poeta experimental que tant s'ha apreciat posteriorment.

Marcos o temes de la seva obra:

- 1 - La Natura. La relació amb la natura, la influència de la natura en la vida humana.
- 2 - l'Amistat. L'àmbit de les relacions humanes, sobretot les relacions entre amants.
- 3 - El Món Espiritual. El món invisible i inaudible:
 - La Mort, d'una banda
 - La resurrecció i la immortalitat, d'altra.

Influències

- Watts i altres psalmistes anglesos, pel que fa als aspectes formals i la "musicalitat" de la versificació: distribució en estrofes, rimes i ritme (metre molt curt, iàmbic x3 o x4).
- Shakespeare, pel que fa a la flexibilitat sintàctica i la creació d'imatges
- La Bíblia King James, pel que fa a la gravetat de to. La Bíblia King James (feta per 40 traductors) està escrita en un estil senzill i lacònic.

Trets d'estil

A partir del 1860 l'estil d'ED es de **gran condensació verbal**, una mena de destil·lat. Busca sorpreses, col·loca paraules en posicions poc habituals. Recerca l'expressió epigramàtica, l'aforisme; allò que hom recorda especialment d'un poema.

- La rima es veu manipulada per aconseguir efectes expressius.
- Utilitza una puntuació molt característica a base de posar molts guionets. Això permet d'obtenir, al moment de la lectura, una gran sonoritat, al mateix temps permet de controlar la lectura. Hi ha uns efectes de sincopat, semblants als de la música romàntica.

Repercussions

Fou molt apreciada pels modernistes, W. Carlos Williams deia que era el seu model. Pound creia que era una precursora de l'imagisme.

Per la meua part penso que la poesia de Paul Celan té una gran similitud de característiques: condensació, deformació sintàctica, creació d'imatges.

Notes sobre Edith Wharton
Lliçó de Sam Abrams
a l'IEN de Barcelona el 22-2-91

Elements de la seva vida

La biografia d'Edith Wharton es poc espectacular. Hi ha dos o tres punts estel·lars i prou. Hi ha molta pela en tota la seva vida.

- 1862 Neix a New York, a cavall de dos segles. Molts autors en aquest cas s'acomoden de les transformacions que es produeixen en el canvi de segle. R. Kipling en els seus últims contes no es queden endarrera. També Yeats (mort al 1939) fa la transició del simbolisme al modernisme. H.G. Wells (1866) per la seva banda, gràcies potser a la seva formació científica, escriu unes històries amb un caire de ciència ficció molt a to amb el temps.

EW, en canvi, es queda plantada en el segle XIX d'una manera conscient i voluntària. No és això que desconegues les tendències dels nous temps, ben al contrari. Es, per exemple, el primer escriptor americà que llegeix M. Proust, i fou ella qui el feu conèixer a H. James. Està, doncs, molt al corrent de les tendències literàries modernes. Malgrat tot, una crítica poc escrupolosa l'ha titllada d'anacrònica.

Després de la 2ª guerra mundial el crític Labuk - que l'havia coneguda - en fa una biografia poc favorable (li diu "andròmina del passat i altres coses per l'estil) en la que introdueix l'idea - falsa o ben exagerada - de què fou deixeble d'Henry James.

La crítica feminista moderna (anys 60) l'ha recuperada - amb bon encert -. Deixant clar que no te sentit pretendre que fou deixeble d'Henry James i que, pel que fa al seu estil, cada escriptor te dret a escriure com vol.

D'aleshores ençà la crítica ha anat estudiant EW cada vegada amb més objectivitat de manera que el seu valor literari es cada vegada més evident. Es distingeixen dues etapes ben clares:

- 1890 - 1920 etapa de plenitud
- 1921 premi Pulitzer
- 1922 - 1937 escorrialles, obres menys valor encara que molt conegudes.

- La seva família creia en els valors tradicionals i apreciava els valors culturals socials (concerts, teatre, etc.). Era una família de l'antiga "aristocràcia" terratinent de New York, en una època d'esclat d'una burgesia industrial i financera (els "parvenus") que ràpidament varen passar al primer pla econòmic.

EW no va anar a l'escola, tenia institutriu a casa i ho va aprofitar: a l'adolescència ja dominava el francès, l'alemany i l'italià, i ja havia fet una colla de viatges per Europa.

- 1872. Te lloc la presentació en societat. Durant un temps la família es neguiteja per que no agafa nòvio.
- 1880. Fa un nou viatge a Europa. Torna amb un nòvio molt ric (25 M\$). Molt més ric que ella. La família del nòvio s'oposa a una aliança que troba desfavorable i el bon xicot trenca el prometatge.
- 1882. Mor el seu pare.
- 1883. Coneix Walter Berry, un home molt aficionat a les lletres. Es van enamorar poc o molt però no es van voler casar. Walter li va donar el gust per la literatura.
- 1885. Es casa amb el Sr. Wharton, banquer, per no quedar com una solterona. Disposaven de molts diners. Tenien casa a Paris, New York, Portland i un palau al bosc de Massachussets (escenari de Ethan Frome). Al cap d'un temps s'atipa de dur una vida de potentada i un metge que consulta l'aconsella d'escriure.
- 1891. Publicació del primer conte. S'interessa cada vegada més per l'escriptura i es desinteressa de la vida de casada.
- 1902. 1ª Novel·la, "The Valley of Decision".
- 1903. Coneix Henry James, el qual li dona un consell encertat, li diu: "Dediquis a escriure només sobre el món que coneix".
- 1904. 1º recull de contes, "Descent of men and another..."
- 1905. "House of Mirth", és una gran obra.
- 1907. S'instal·la a Paris. El seu marit s'acaba tornant boig i tancat en un asil.
- 1908. Te un amor molt fort - l'únic - amb el periodista Morton Fulton. Es una gran passió sensual, sexual i tutti quanti. D'això en treu una experiència de primera mà que li serveix en les obres posteriors.
- 1911. Ethan Frome
- 1913. "The custom of the Country", la seva millor obra!
- 1914. Amb l'esclat de la guerra fa de patriota organitzant les típiques activitats de rera guarda. Tant i tan bé que en acabar la guerra li donen la "Légion d'Honneur".
Escriu unes novel·les horribles sobre la guerra - melodrames -, manca del seu típic tractament irònic.
- 1918 Compra el "pavillon Colombe" a la banlieue de Paris
- 1920 Publica "The Age of Innocence" que guanya el "Pulitzer"
- 1923 Li donen el títol de Doctor Honoris causa per la Universitat de Yale (1ª dona als USA)
- 1924 Publica "Old New York", última gran obra. Després ja només escriu coses molt més fluixes: un parell de novel·les sobre "l'artista", llargues i pesades.
- 1925 Publica "The Writing of Fiction" que son una sèrie d'assajos escrits anteriorment.
- 1934 Una autobiografia, "Backward Glance"
- 1937 Mor i es enterrada a Versailles.

Obra Literària

Els anys 90 comença la narrativa curta que continuarà sempre.

El 1902 comença la carrera de novel·lista. El seu tema favorit i en que reïx més bé es "la realitat americana que coneix", es a dir el seu entorn i la seva classe.

Motivacions

Respecta a la seva classe tenia sentiments contradictoris en els que es combinaven lleialtat i odi. Dels "parvenus", odiava la vulgaritat però n'admirava la puixança. Resol la contradicció a base d'ironia i sàtira. Reflexa el fi d'un tipus de societat, la transició cap a una societat plenament industrial. Va ser una de les primeres persones a denunciar els efectes negatius de l'industrialisme.

Marcos o temes de la seva obra:

Així els seus temes principals son:

- . el canvi social
- . les relacions humanes mediatitzades pels condicionaments socials.

Influències

La d'Henry James ha estat molt exagerada.

Trets d'estil

Ignora les innovacions del modernisme; no en fa cas. Es troba bé, còmoda en la tradició del segle XIX (Flaubert, G. Eliot, Tolstoi). Diguem que, com ella R.L. Stevenson i Henry James es queden en el XIX. J. Conrad, en canvi, passa al XX.

Es veu que a partir dels 80 apareix una nova generació: E.M. Foster, J. Joyce, W. Wolf, William Carlos Williams (1883), Ezra Pound, D.H. Lawrence (1885). Son gent que estan entremig de victorians i modernistes.

EW refina la tècnica del XIX (elusivitat) a la qual afegeix subtileza. Els seus personatges son éssers humans no tipus.

Presta gran atenció a la narració relativament al diàleg, oposant-se a l'abús de diàleg corrent a finals del XIX. Malgrat tot la narració no es carrega amb un excés de passatges descriptius, de manera que arriba a un equilibri entre descripció / drama-acció

Característiques

1- Importància del narrador. Pensa que ha de suportar tot el pes de la narració. S'aparta de la manera de fer d'Henry James en el qual el narrador està molt lluny de la novel·la. Tampoc li

agrada el narrador massa intel.lectual (G. Eliot) ni el narrador impertinent que intervé a la novel.la.

2- Fa que els personatges entonin amb el narrador (com a exemple contrari hi ha el cas del Ch. Bovary de Flaubert, que se'l veu tan tonto). El narrador no ha de revelar allò que el personatge no pot abastar.

3- Pensava que calia depurar l'evolució dels personatges (building roman). Trobava que en general era massa ràpida. Calia dirigir el destí dels personatges de manera que anessin evolucionant però que restessin ells mateixos.

4- Hi ha d'haver il·luminadors a la novel.la (moments d'epifania) que apunten cap el final inevitable.

1-4-91
a.carol

Notes sobre Robert Frost
Lliçó de Sam Abrams
a l'IEN de Barcelona el 7-3-91

Consideracions Prèvies

Molt poc conegut a Espanya. Només alguns versos traduïts per A. Bartra a la seva "Antologia de la Lírica Nord-Americana". Se li assemblen J.S. Pons (tema de la natura) i Marià Manent per la sensibilitat.

Es el poeta del segle XX més conegut als USA. Ell mateix va maldar tota la seva vida perquè fos així.

Elements de la seva vida

26-3-74 Neix a San Francisco, on viu fins els 11 anys; malgrat això se'l coneix com el poeta de New England. El seu pare era somnia-truïtes i brutal. La seva mare religiosa i sensible. De religió unitària (segons Emerson) i amb tendències místiques.

1885 Mor el pare i la família se'n va a Massachussets. Es poc brillant a l'escola. Al batxillerat coneix la seva futura dona Elionor la qual es un element brillant. Per no ser menys, per enveja, RF s'esforça i fa grans progressos. El seu avi l'envia a la Universitat de Dartmoth on s'està solament 6 mesos. Després és posa a treballar fent feines de poca entitat (classes, treball en un molí, etc.) i comença a escriure poemes.

1894 Primer poema publicat

1895 Es casa i del matrimoni li naixeran una colla de fills.

- va a Harvard a estudià grec i llatí - duran dos anys - però al cap de vall ho deixa per malaltia (tuberculosi?). 1900 Se'n va al Sud i decideix fer-se pagès. L'avi li compra una granja d'aviram. però era una mica gandul i no hi entenia en aviram i el negoci no prospera. Es un home molt orgullós i no es decideix fàcilment a demanar ajuda i consell. El negoci de la granja no prospera.

1906 torna a l'ensenyament fins el 1912

1912 Ven la granja i se'n va a Anglaterra. De seguit s'infiltra en els ambients literaris.

1913 publica "A Boys Will"

1914 publica "North of Boston" de to molt americà. Al mateix temps aconseguix fer-se un nom als USA.

1915 Torna als USA i s'instal·la en una granja. Comença a esdevenir un gran poeta. Fins el 1920 dona classes de literatura a Amherst

1921-23 Professor a Michigan

1923 llibre de poemes "New Hamp...". Va ser RF qui va encetar la formula, ara corrent, d'escriptor resident a la universitat. Es fa molt famós, en una lectura reuneix fàcilment 5.000 persones.

1926 "A running brook"

1936 "A further range"

1942 "A witness tree"

1943-49 professor al Dormuth College

1949 fins al final professor a l'Amherst College, mentre es passeja per tot el país i es converteix en el "poeta nacional"

1960 Primera medalla d'or del congrés a un escriptor.

1962 Ambaixador cultural a l'URSS. Arriba a entrevistar-se amb Kruitxev.

Obté 3 premis Pulitzer: 1924, 1937, 1943

1962 Publica "In the cleary".

1963 Mor a Boston.

La seva obra poètica fa 600 pàgines.

Obra Literària

R. Frost es crea un mite de poeta pagès i després el mite de gran poeta nacional que fan barrera a una visió ajustada de la seva obra.

No es fins el 1974 (centenari) en que la crítica l'encara seriosament.

Tipus de poemes

- Poemes curts o epigramàtics
- Poemes de llargada mitja, narratius
- Poemes dialogats, dramàtics; de llargada considerable

L'evolució del poeta al llarg de la seva vida es mínima, el primer llibre ja es madur.

Frost passa molt de "avantguardismes", el seu ideal era l'ideal greco-llatí de fer "poemes que duressin". Pensava que les modes no eren duradores.

Tanmateix, malgrat el seu aspecte tradicionalista, fa una gran revolució. Despulla la dicció poètica anglesa de la faramalla que l'ofegava: "No escriure mai cap paraula que no hagi sentit en una conversa". Els seus herois poètics son Emerson i Wordsworth. Fa una revolució equivalent a la que feu Hemingway en la novel·la. Una revolució que ha quallat als USA. Com Yeats fa una revolució a la lírica. Es va proposar fer poemes lírics que expressessin idees metafísiques (Robert Graves l'apreciava molt per aquest motiu).

El centre temàtic de RF es l'experiència moral de l'home. L'univers natural de RF es una gran metàfora. Es tracta de posar l'home davant els codis socials, morals, polítics. Fa contínuament anàlisis i revisions de consciència, la tensió entre el que és i el que hauria de ser.

- Es planteja qüestions essencials de la vida, el temps, la mort, l'amor.
- El passat, els records - el passat històric.

Formes

Un poema bo va del gaudi a la saviesa. Es el gran poeta metafísic: "l'essència de la poesia està en la metàfora". "La metàfora és l'essència del pensament". Tot surt de la metàfora, es l'origen de tot coneixement.

El poeta es, doncs, la persona més important del món. Vegis l'assaig "Educació per la poesia". Es un filòsof.

Per ell els poetes dolents son:

- Els que creen a partir d'un sentimentalisme immediat
- Els que practiquen el mètode del cirurgià analític - avorten el tema.

El poeta bo es el que treballa a partir d'una emoció profunda seguida d'una maduració intel·lectual fins al moment de la creació en que el poeta desplega el poema sobre el paper (M. Proust). El poema ha de tenir vitalitat.

Versificació

Creu que només hi ha dos tipus vàlids: iàmbic estricte i iàmbic "flonjo".

R. Frost considera en la poesia el pensament del significat: la veu del significat.
- Les seves cartes son una meravella literària.
- Tots els actes de la seva vida li serveixen de material poètic. Quan, però intenta fer poemes socials o polítics la pífia d'allò més.

Repercussions

En Gabriel Ferrater s'inspira molt de R. Frost en els aspectes de dicció i lucidesa.
Robert Graves se li acosta en els poemes de temàtica morosa.
Amb Thomas Hardy hi semblances en la compassió pel món, la pena.
Els trets de conya i mala folla de R. Frost els retrobem a la poesia de John Crow Ramson.

Notes sobre Toni Morrison
Lliçó de Sam Abrams
a l'IEN de Barcelona el 9-5-91

Consideracions Prèvies

Obra sense paral·lels en la literatura USA

Pren influències de moltes fonts: Tolstoï, Flaubert, Jazz, etc. Té a la vegada una gran qualitat literària i una gran acceptació pública.

Elements de la seva vida

1931 Neix a Lorrain, Ohio, en mig de la gran depressió. En el seu barri i un ambient intens de comunitat. Traslueix a totes les seves obres. La seva família va fugir del sud després del període dit de la reconstrucció (1912). De gran li calgué fer el viatge invers - als orígens - per recuperar les arrels. El seu pare era soldador en una fàbrica de vaixells. Els seus pares tenien una voluntat de ferro i una gran confiança en la seva pròpia capacitat. Vivia al marge del món dels blancs. El seu pare tenia molt mala opinió dels blancs, no se'n podia esperar res, deia. TM no té complex d'inferioritat respecte els blancs, com el podia tenir Baldwin, ans té una gran consciència de la seva cultura. Als 6 anys ja llegia molt. A l'adolescència ja llegia els clàssics del XIX, francesos, russos, etc. Li agrada aquest tipus de literatura però no s'identifica amb els temes ni amb els ambients. No talla la relació amb la cultura literària "blanca" com fa Alice Walker, la qual per cert ha entrat en una profunda crisi.

De petita volia ser ballarina, encara que de fet quan es gradua va Howard University a estudiar literatura anglesa moderna i clàssica. TM fa novel·les de continguts moralistes, que tenen missatge. Es queixa que les novel·les actuals no diuen res. No es troba bé a Howard.

Llavors, es fica en un grup de teatre amb el qual visita el Sud.

1953 Després de la graduació dona classes a Texas S.U. (Huston) del 55 al 57.

1953-55 Master a Cornell sobre el tema del suïcidi en W. Faulkner i W. Wolf.

1957 Professora a Howard fins el 1964. Fa un matrimoni desgraciat amb un home autoritari del qual se separa el 1964

En aquesta època va a una tertúlia literària a la qual porta unes cosetes que havia escrit de més jove. Escriu un compte, "The Bluest Eye", que després transforma en novel·la.

1964 Torna a casa els seus pares amb 2 fills. Troba feina de redacció a Siracusa N.Y. Continua treballant en el compte (The Bluest Eye) i l'envia a Henry Holbt que l'acull bé. La novel·la es publica el 1970. Random House l'ascendeix a assessor literari i ho aprofita per donar una empenta a uns quants escriptors negres (Bambara).

1973 Publica "Sula" amb molt d'èxit per tot el país. Es recomanada pel "Book of the Month Club". Les Universitats se la prenen dels dits. Col·labora en el N.Y. Review Book. "The Song of Solomon", una obra més ambiciosa rep el "National Critic Award".

1980 Jimmy Carter la fa membre del "National Council of the Arts".

1981 Member of the "American Academy of the Arts and Letters". Publica "Tarn Baby".

1987 Publica "Beloved" que rep el premi Pulitzer. Segueix fent conferències crítica, etc.

Obra Literària

- TM te un començament molt decidit: la primera obra, "The Bluest Eye" es ja un èxit. Les obres següents signifiquen una progressió tan en l'èxit com en la qualitat i complexitat.

- Considerant l'evolució històrica de la producció literària als USA cal dir que als segles XVIII i XIX el model d'escriptor és blanc, mascler, protestant i anglo-saxó. No hi cabuda, doncs, per negres, jueus i indis; els quals només poden triomfar, eventualment, per imitació dels estàndards mencionats. Al segle XX es trenca aquest model, les literatures minoritàries - de minories - apareixen i es desenvolupen. Als negres se'ls planteja el problema de com escriure per als negres - sense pensar en els blancs -, ser escriptor negra per a negres. Toni Morrison és un dels primers escriptors que ho aconsegueix. Es tracta de trencar algun dels esquemes assimilats dels blancs, com ara el de la societat patriarcal.

- Els temes recurrents de TM son:

. Identitat cultural del negre

. Identitat cultural de la dona

Menció d'Alice Walker i T.K. Bambara (com a possibles seguidores d'aquesta via?)

Novel·les

- A "Sula" explora l'escissió. Sula va a la recerca de la llibertat i trenca amb la comunitat. Neil, en canvi, s'hi integra. Per anar bé Sula i Neil haurien de ser una sola persona.

- "Song of Solomon". El pare del protagonista és un home que ha obtingut un èxit material a costa de renunciar a la seva humanitat. La tia, germana del pare, en canvi es manté fidel a la comunitat. El noi parteix cap al Sud a al recerca de la seva història.

- "Tarn Baby" és la història d'una noia negra de les Antilles educada a Paris.

- "Beloved" parla del món de l'esclavitud als USA de manera molt crua i desesperada.

Tècniques

TM assimila allò que li convé. L'obra és en aquest sentit és una mena de Patch Work. Esta constituïda de petites escenes que configuren el tot.

S'aprecia una forta tensió entre fantasia i realitat, raó per la qual se l'ha comparat amb Garcia-Márquez (realisme màgic). Per TM l'obra és un artifici que combina realisme i fantasia sense decantar-se ni per l'un ni per l'altre. Com a elements bàsics de cada component utilitza la cultura oral dels negres i la tradició realista del XIX.

L'obra es realitza a través de la tensió fantasia/realitat i la tensió Imaginació/història amb elements carregats d'importància simbòlica i metafísica, com en l'obra de Borges. En aquest sentit s'acosta més a Faulkner que a García-Márquez. Els aspectes mítics, les llegendes tenen un paper decisiu en l'estructura de les obres.

TM actua com els escriptors anglesos del XVIII que fan aparicions a les seves novel·les (on?).

Estil

No vol que la tractin de "Novel·lista poètica" però subratlla la importància del llenguatge (herència de la cultura oral). Les seves novel·les son difícils de traduir, tenen un to sensual característic. La novel·la en si, està estructurada en vinyetes.

TM reconeix que te dos temes predilectes:

- . L'amor (relacions entre persones). La violència que surt a les novel·les és l'expressió de l'amor frustrat. L'amor positiu porta a la pau.
- . Com sobreviure en el món d'una manera íntegra (sense desintegrar-se).

Notes sobre William Carlos Williams
Lliçó de Sam Abrams
a l'IEN de Barcelona el 19-12-91

Consideracions Prèvies

WCW fou metge pediatra en exercici durant tota la seva vida, malgrat que a partir d'un cert moment el seu treball literari li donava molt bones rendes. Amb aquesta actitud pretenia mantenir la independència de la seva estètica respecte a les qüestions econòmiques.

A part de poeta, va ser un bon prosista i un bon assagista.

Va ser un artista de gran qualitat humana. Els deixebles que han seguit la seva pista no tenen ni de bon tros la mateixa categoria humana.

Elements de la seva vida

- 1883. Neix a Rutherford. Mor al mateix lloc el 1963 (com el poeta gallec de Lugo, Pimentel).

El seu pare és anglès i conserva aquesta nacionalitat tota la vida. Fa negocis a Sudamèrica on coneix la mare de WCW, que és d'origen jueu i holandès (entre altres). A casa seva es parla Castellà, Anglès i Francès. WCW va ser criat per la mare i l'àvia paterna. Va estar sempre molt integrat a la família.

- 1897. La família va dos anys a Europa (Paris, Ginebra,..) i WCW freqüenta escoles internacionals. Pot ser per això, per contrast adopta un americanisme a ultrança, quasi integrista.

- 1899. De tornada va a l'escola Horesman a NY City

- 1902. Obté el Bac. Volia anar per dentista però ben aviat va canviar per pediatria. Va a la Universitat de Pennsylvania on hi ha, al mateix temps que ell, EP i H. Doolittle. Decideix de ser metge i escriptor a l'ensens.

- 1906. Es llicencia a NY. Fa de metge fins al 1909 al Children's Hospital.

- 1909. Publica el primer llibre de poemes i se'n va a fer una especialització a Leipzig. D'allí viatge molt: Paris, Londres, Roma,.. i arriba a conèixer molts escriptors (EP)

- 1912. Es casa amb Florence Herman després de molts anys de festejar.

- 1912. Publica "Temperes". Ajuda un poeta a publicar una revista.

- 1913. Te lloc a NY la gran exposició de pintors d'avantguarda europeus. Decideix aplicar les idees avantgardistes a la poesia.

- 1916. naixement del 2on fill

- 1917. Publica "Al que quiere".

- 1918. Mor el seu pare.

- 1921. Publica "Sour Grapes". Obra en la qual es confirma la seva veu poètica (els primers llibres són exclosos dels reculls que ell mateix fa als anys 30s).

- 1922. S'instal·la a NY per un any sabàtic dedicat a l'activitat cultural.

- 1923. Publica "Spring and All" que combina prosa i vers i és un llibre cabdal en la seva producció. Publica una novel·la "The Great American Novel".
 - 1924. Mig any sabàtic a Paris, Itàlia i Alemanya. Coneix Joyce, visita els tallers de Gris, Picasso, Miró.
 - 1925. retorn a Amèrica. Publica un assaig "In the American Grain".
 - 1927. A Paris. Publica "The Descent of Winter"
- Als anys 30s s'asserena, viatja poc i roman sobretot a Rutherford.
- 1935. Publica "An Early Martyr"
 - 1936. Publica "Adam, Eve and the City".
 - 1938. Surt el primer recull de poemes revisat. A partir d'aquest moment en sortirà un cada deu anys poc més o menys.
 - 1944. Publica "The Wedge".
 - 1946. Publica el primer Canto de Patterson (600 pàgines en total). Des d'aleshores, va treballar en aquest poema tot el restant de la seva vida.
 - 1948. Publica "The Clouds". Pateix un atac de cor que li fa alentir el ritme de les activitats. Això li deixa més temps per dedicar-se a "Patterson".
 - 1949. Publica "The Pink Church".
 - 1954. Publica "The Desert Music".
 - 1955. Publica "Journey to Love".
 - 1961. Deixa d'escriure per raons de salut.
 - 1962. Publica "The Pictures of Brueghel".
 - 1963. Mor a Rutherford.

Obra Literària

Dels diverses generes literaris conreats per WCW el més destacat i superior és la poesia.

L'obra poètica es reparteix entre:

- reculls periòdics de poemes "curts"(cada 10 anys)
- Un poema "llarg" "Patterson", escrit cap el final de la seva vida.

Context literari

WCW s'emmarca en el moviment de l'avantguarda rupturista.

El món anglo-americà de l'època absorbeix les novetats que venen d'Europa (Paris, Viena, Londres, Berlin...) al mateix temps que malda per aconseguir una cultura americana i trencar amb la dependència de la cultura anglesa. WCW capitaneja aquesta última tendència.

Es poden repertoriar 4 escoles dintre del modernisme "Americà":

- 1) El que mantenen un tradicionalisme formal (R. Frost, Edna Saint Vincent Millan, Dorothy Parker,...)
- 2) Els partidaris de l'internacionalisme literari que treballen amb textos complexos i obscurs (T.S. Eliot, Ezra Pound).
- 3) El "populistes": per ells la cultura s'ha aburgosat (Archibald McLeash, Karl Sandburg,...)
- 5) Els "experimentalistes" (WCW, Marian Moore, Wallace Stevens), sense prejudicis estètics, encaren la poesia amb llibertat i eclecticisme. Fan sonets, cal·ligrames, etc. A WCW li costa centrar-se, trobar la seva veu poètica (no ho aconsegueix fins als anys 30).

Evolució de l'estil

1ª època basada en les formes tradicionals: poesia afectada i poc original.

2ª època d'experimentació erràtica.

3ª època: Camí definitiu.

Context Filosòfic de l'època

Al segle XIX els corrents filosòfics dominants son:

- el "Psicologisme" en tant que evolució del pensament de Descartes que desemboca, en particular, en les teories de Freud.
- el naturalisme en tant que evolució de l'empirisme.

A principis del segle XX Husserl desenvolupa un nou pensament filosòfic: la Fenomenologia.

La fenomenologia tracta de l'acció dels objectes sobre la consciència d'un punt de vista metafísic. Estudia com se fan els processos mentals, a nivell d'abstraccions.

Es tracta de copsar "el moment en que els objectes es converteixen en fenòmens", de despullar els objectes de totes les capes de coneixement que s'hi superposen.

La fenomenologia aplicada a la poesia dona lloc a l'Imagisme d'EP i el seu grup de Londres. "Cal despullar l'objecte de tot el 'fard' del seu temps; s'ha de presentar l'objecte fresc".

En el manifest Imagiste es diu: S'ha de defugir l'abstracció i la generalització, s'ha de procurar que l'autor no intervingui. El llenguatge ha de ser directe i senzill. Els Imagistes admiraven Rembrandt, Vermeer, etc.

WCW s'emmarca completament en l'Imagisme, fins al punt que portant-lo a les seves últimes conseqüències, va encara més enllà, l'amplia i l'enriqueix. L'aplica a la realitat Americana, a les ciutats, fabriques, immigrants. Per altra banda troba que Eliot i Frost divaguen.

WCW vol que l'obra sigui americana en la forma i en el contingut. Cerca sense parar "l'autèntica forma Americana". Cap el final creu haver-la trobada el vers dit "vers triàdic", que és un vers trencat en tres parts. Cada element té un accent principal i un nombre variable d'accents menors. És un vers de peu variable. De vegades la divisió tripartita està distribuïda tipogràficament.

A WCW li semblava que aquest vers corresponia a la manera normal de parlar a Amèrica. Es basava, per dir això, en contacte que tenia, per la seva professió, amb tota mena de classes de gent.

Era un home sense prejudicis socials, molt democràtic, semblant en això a Walt Withman.

La seva poesia (llevat de Petterson) és molt directa i accessible. La presentació és senzilla i amable.

El contingut de la poesia està basat en la vida quotidiana, en fets normals presentats com a excepcionals. El llenguatge és planer i col·loquial. Fuig de generalitzacions i abstraccions.

La seva poesia traspua empatia i simpatia. Tota la realitat cabia en el seu cor, se l'estimava. Els seus deixebles (Charles Olson i altres) li queden molt lluny en aquest sentit: són uns egoistes.

El to va del més objectiu al més íntim.

Referent al procés creatiu diu que no s'ha d'expressar cap idea que no sigui a través de les coses: "Al principi hi ha una energia emotiva que busca d'expressar-se; poc a poc es van generant unes unitats formals per fusió d'idees; les unitats es van ordenant i es tradueixen en imatges subjectives i objectives. El contacte amb el món real forneix l'energia emotiva.

Hi una influència de la poesia xinesa i japonesa a través d'EP.

La seva posició vital parteix de l'amor al món, de les ganes de compartir aquest amor, i es resol en trobar la manera de fer-ho amb la poesia (com Josep Pla).

La seva obra és molt desigual, hi ha coses molt bones i coses molt dolentes.